

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordo Eqvitvm S. Mauritij, & S. Lazari qpud Sabaudos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

qui nouiter iugo militia colla supponit, pietate cœlesti vires, ac robur ad fidei, & iustitia defensionem tribuas, prælesque ei fidei, spei, & charitatis augmentum, & tui timorem pariter, & amorem, humilitatem, perseverantiam, obedientiam, & patientiam, cunctaq; in eo recte disponas, ut neminem cum gladio isto, vel alio iniuste ledat & omnia cum eo iusta, & recta defendat, & sicuti ipse de minori gradu ad nouum militare prouehitur honorem, ita veterem hominem deponens, cum actibus suis nouum induat hominem, ut te timeat, & recte colat perfidorum consortia vitet, & suam in proximum charitatem excedat preposito suo in omnibus recte obediatur & suum in cunctis iuste officium exequatur. Per Christum dominum nostrum. Amen.

Multa alia ad illustrationem ordinis pie decenterque instituta, quæ commemorare longum esset, & ad calcem huius operis ex archiuis Sancti Sepulchri adijcere libuit, nec non, & tabulas prælo dignissimas, hætenus nunquam editas, quibus Philippus II. Hispaniarum Rex Catholicus in summum ordinis Magistrum eiusque successores à militibus Hierosolymitanis, præfertim Belgis ibidem nominatis anno 1558. in Ecclesia Hoehstratana ditio nis Brabantiae sunt electi. Vide, & Marianum Scotum, & Lambertum Schaffnaburgensem, qui de pijs bonifque Principib. & Episcopis qui anno Domini 1063. Hierosolymam peregrinati sunt, scripsere. Ad horum fere Equitum normam creari solent

Equites S.
Cathari-
nae.

Equites S. Catharinae ad montem Sinai, eiusdem Virginis sacratissimo corpore celeberrimum, & mediam rubei coloris rotam gladio transfixo pro insignibus præferre.

ORDO EQVITVM
S. Mauritiij, & S. Lazari
apud Sabaudos.

Initia Ordinis S. Lazari repetunt à *In vita S. Basilij.*
In temporibus S. Basilij Magni Cæsariensis Episcopi, quem Gregorius Nazianzenus tradit hoc titulo Nosocomium excitasse. Atque eius antiquitatis pariter fidem facere aiunt, tot prochotrophia, nosocomia, seu hospitalia, ut vulgò loquuntur Sancti Lazari nomine per orbem Christianum sparsa. Sed prima institutio per Barbarorum incurssiones, atque iniuria temporum collapsa cum esset, ea ipsa velut renata est felici illo æuo, quo Christiani Europæ Principes Ierosolymorum urbem, cæteraquæ Terræ Sanctæ loca barbaris eripuerunt. Itaque ut Templarij, Hospitalarij, & Teutonici, sic & Lazarini Equites illo seculo, homines Christianos ex Europa aduentantes, non modo hospitij exceperunt, sed & strenuè Saracenis alijsque barbaris arma intulerunt. Quo factum ut Balduinus II. Fulco, Amalricus Balduin. III. & IV. Reges Ierosolymitani, itemquæ Theodora, & Melisindis Reginae, alijsquæ Principes ipsum ordinis Magistrum, & domicilia in Syria eidem dicata, ac propria non paucis beneficijs adfecerint: quorum testes tabellæ publicæ etiamnum Boniaci vulgò *Boignij* in dicecesi Aurelianensi in Gallia adseruantur. Quem quidem locum Equitibus ipsis

La.

1154.

Ordinis Lazarini Domicilium Boniaci in Gallia.

1598.

Insignia antiqua Equitum S. Lazari.

Lazarini Ludouicus Gallia Rex adsignauit, diplomate anno CIO. CLIV. dato, & Hugonis Cancellarij manu signato, Matthæo Montmorentio Gallia Conestabili præfente. Pulsis demum per Saracenos è Syria Christianis, Boniaci domicilium Magistri ordinis Lazarini est constitutum, ibique comitia, seu conuentus à Sodalibus quotannis haberi solent, Commendatoribus, vt vocant, ex Italia, Sicilia, Sabaudia, Anglia, Scotia, Hungaria, alijsque prouincijs eodem confluentibus; id quidem ad annum vsque superioris seculi octauum, & quinquagesimum obtinuisse constat, quo anno Boniaci Comitij interfuere, Commendatores S. Eligij Londinensis, Bannardæ in Hungaria, Agresolij in Sabaudia, & alij complures à Ioanne Leuyo Magistro ordinis euocati. Vt mirum nemini videri debet Philippum Augustum Sæctum Ludouicum, Philippum Pulchrum, Philippum Longum, Ioannem, Carolum VII. Ludouicum XI. Carolum VIII. Ludouicum XII. Franciscum I. Henricum II. & Henricum III. Gallia Reges, Henricum item Anglia Regem, Aquitania Normanniaque Ducem, Theobaldum Comitem Blæfensem, aliosque Gallia Principes multis sodalitijs Lazarinum vestigialibus annuis, ac priuilegijs honorasse; vt fuscè Petrus Beloyus Consiliarius Tolosanus in suo de Equestribus ordinibus libello commemorat. Idem præstitit Fridericus II. Imp. & Sicilia Rex, qui in ea ipsa insula, itemque in Calabria, Apulia, Campania, alijsque Italia locis amplissima, iisdem prædia attribuit. Quas donationes post Alexander IV. Nicolaus III. Clemens IV. Ioannes XXII. Gregorius X. alijque Pontifices Romani suis diplomatis stabilierunt. Solent autem Lazarini milites Crucem viridè pro ordinis tessera præferre, & S. Augustini regulam profiteri, quæ omnia Gregorius IX. diplomate edito probauit. Temporum porro decursu, cum instituti huius dignitas iaceret, Equites

Rhodij ab Innocentio VIII. P. Max. Anno CIO. CCCC. XC. impetrarunt, vt cum Rhodio, seu Ioannitico confunderetur. Sicque paulatim Sodalitij Lazarini memoria, cum apud Gallos, tum apud Italos est obscurata. At Pius IV. Pontifex idipsum, Ann. CIO. IO. LXV. excitauit; amplissimisque priuilegijs, honoribus, immunitatibus ad instar aliarum militiarum dotauit, Ioannoto Castellionæo, viro nobili, Mediolanensi, ordinis magistro creato, & diplomate eade re IV. Non Maias promulgato, Quod diploma Pius V. successor altero Pontificatus sui anno, constitutione vij. Kal. Febr. & altera iij. Idus Sextileis partim reuocauit, partim moderatus est. Cumque Vercellis anno eiusdem seculi LXXII. Castellionæus vita discessisset, Gregorius XIII. quo maiorem huic militia dignitatem conciliaret, eius principatum, seu magisterium in Emanuele Philiberto Sabaudia Ducem, atque illius Successores anno proximè insequente contulit. Philibertus autem conuentu Equitum Nicæam indicto, eos sacramento solemnè tamquàm Magnus, vt vocant, Magister, in fidem adegit, & nouas, ordini decorando, atque amplificando leges, ac ritus eiusdem Pontificis auctoritate confirmatos condidit, coniunctis, atque in vnū confusis S. Mauritij, & S. Lazari ordinibus. Idem duo præterea domicilia, siue hospitia, vnum Nicææ, alterum Augusta Taurinorum excipientis Equitibus à fundamentis suo ære excitauit, statuitque vt in posterum militia S. Mauritij, & S. Lazari nuncuparetur; Equitesquè Crucem viridem limbo candido conclusam, in cuius medio altera D. Mauritij superposita esset, in vestibus gererent. Paulus Morigius tradit Cisterciensium regulam Benedictinam iisdem Equitibus à Gregorio XIII. fuisse præscriptam. Vide & Jac. Aug. Thuanum lib. hist. 38.

1490.

1565.

1572.

1573.

Ordo Sæcti Mauritij, & S. Lazari coniungitur.

Insignia noua Equitum S. Lazari.

Regula Sæcti, Benedictini.

D

Ads

*Ordo Equi-
rum Sancti
Mauritij.*

*Martyrol.
Rom. 22.
Septemb.*

*In hist. Lu-
dovici XI.
lib. 2.
Orig. eques.
cap. 20.*

ADs Mauritij Equites quod at-
tinet, præferunt ij etiamnum
Crucem albam, florigeram
Gallis dictam, & à Sancto Martyre
in bello Christianis pro tessera obten-
di solitam. Fuit is Mauritius Thebeæ
Legionis Dux, & antesignanus, apud
Agaunum, in confinibus Heluetiorum
atque Allobrogum (locus hodie San-
cti Mauritij nomen retinet, spectatq;
ad Cantonum, ut vocant, siue Helue-
tiorum ditionem) pro Christo cum-
fuis à Maximiano Imperatore cæsus.
Hunc ut viuum tutelare, ac præsidem
Allobroges venerantur, & sunt qui Sa-
baudiæ Ducum stemma ab eo dedu-
cere conantur, hoc constat S. Mauri-
tij gladium, & annulû à Ducibus istis
magno cum honore adseruari, atque
ut pignus imperij, cum inauguratur,
ijsdem solemnè ritu tradi. Eremiticum
porrò ordinem S. Mauritij sub regu-
la S. Augustini ab Amadeo. 1. Sabau-
diæ Duce institutum fuisse scribit P.
Matthæus, & P. Beloyus, nostræ æta-
tis scriptores. Verustiores rerum
Sabaudicarum annales tradunt Ama-
deum, (qui postea ad Pontificatum
vocatus Felicis V. nomen induit) re-
lictis omnibus Ripallium ad lacum
Lemanum se contulisse, atq; ibidem
primo lapide à Thonone opido cum
viris nobilibus, siue Equitibus decem
eremiticum vitæ genus amplexum
esse, in monasterio D. Mauritij mēo-
riæ, atque honori à maioribus ipsius
dedicato, cinerea veste oblonga ad-
sumpta, cingulo aureo, atque cinerei
coloris chlamyde, cui Crux aurea

foret infuta; traditque Franciscus Mo-
dius in Pandectis Triumphalibus Ere-
mitas Ripalliæ (quos milites S. Mauri-
tij vocant) Felicis Papæ solemnij
inauguralibus anno 1440. interfuisse,
qualitque habitus & religio illius an-
tea fuisset, vestibus suis præmōstrasse.

1440.

ORDO EQVITVM
*Sanctæ Mariæ de Monte Car-
melo, & S. Lazari in
Gallia.*

Disserui hætenus quorum opera
apud Italos, & Sabaudos institutum
Lazarinum in usum sic reuoca-
tum; restat ut videamus, quibus ea
gloria apud Gallos obtigerit. Dixi
supra Equites Rhodios, seu Ioannitas
ab Innocentio VIII. impetrasse, ut La-
zarinum sodaliterum ipsis adiungeretur.
Quo quidem factum est, ut Ioannita
ordinis illius principatum, ac præfe-
cturam penes se retinuerint vsque ad
Aemarum Castum, virum natalibus,
multisque virtutibus clarissimum. Is
quamquam Melitensis eques, miliciam
Lazarinorum, cuius princeps, ac ma-
gister erat, in Gallia instaurare pri-
mus serio nostra memoria in animum
induxit, & bona patrimonialia primis
possessoribus restituere conatus est.
Quo laudabili in opere cum defecif-
set, Philibertus Nerestanus, vir mo-
destia simul, & fortitudine præstans
(quæ duo in homine militari raro cō-
iuncta reperias) demortui locum, ac
magisterium excepit, professione ta-
men, aut vitæ genere Melitensib. non
obstrictus, itaque Romam profectus
à Paulo V. obtinuit, ut Lazarini Equi-
tes Galli in posterum Equites S. Ma-
riæ de Monte Carmelo, & S. Lazari
nuncuparentur, & violacei coloris
Crucem Virginis-Matris effigie infi-
gnem, ex collo pendentem itēque
chlamydi adfixam, exemplo Meliten-
sium præferrent. Vfus est idem Ro-
mæ consilio, & opera R. P. Petri à
Mâre Dei Carmelitæ discalceati, qui
Paulo

*Insignia
Equitum
S. Mariæ
de Monte
Carmelo,
& S. Laza-
ri.*